

รายงานการวิจัย

การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง
อำเภออ่าวนาง จังหวัดกระบี่

Enterprise Management base on Corporate Governance Principle of
Hotel Business in Ao Nang Beach , Ao Nang district , Krabi Proviencie

กนกนาถ	ศรีกาญจน์	Kanognart	Sregarn
อรอุมา	รุ่มเย็น	Onuma	Romyen
เจษฎา	รุ่มเย็น	Jasada	Romyen

คณะเทคโนโลยีการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
งบประมาณรายได้ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติที่สนับสนุนทุนวิจัยงบประมาณรายได้ ประจำปี 2561 ขอขอบคุณคณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่สนับสนุน การวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ทุก ท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถาม

กนกนาด ศรีกาญจน์
อรอุมา ร่มเย็น
เจษฎา ร่มเย็น
คณะผู้วิจัย

**การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง
อำเภออ่าวนาง จังหวัดกระบี่**

กนกนถ ศรีกาญจน์^๑ อรุมา สำลี^๑ เจษฎา ร่มเย็น^๑

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ 2) การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภออ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร/ผู้จัดการของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภออ่าวนาง จังหวัดกระบี่ โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 74 โรงแรม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ แบบสอบถามจำนวน 74 ชุด

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบของธุรกิจเป็นบริษัท มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจมากที่สุดอยู่ที่ 5-10 ปี มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียนมากที่สุดอยู่ที่ 100-150 ล้านบาท มีจำนวนเงินทุนหมุนเวียนมากที่สุดอยู่ที่ 150-200 ล้านบาท มีจำนวนห้องมากที่สุดอยู่ที่ 100-300 ห้อง มีจำนวนพนักงานมากที่สุดอยู่ที่ 10-50 มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.49$) โดยมีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจคือ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) รองลงมาได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อลูกค้า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) ด้านความโปร่งใส อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.48$) ด้านความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ด้านความยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$) และที่น้อยที่สุด คือ ด้านความเป็นอิสระ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$)

คำสำคัญ : บรรษัทภิบาล, ธุรกิจโรงแรม

Enterprise Management base on Corporate Governance Principle of Hotel Business in Ao Nang Beach , Ao Nang district , Krabi Province

Abstract

This research objectives are to study 1) General business information 2) Enterprise Management base on Corporate Governance Principle of Hotel Business in Ao Nang Beach , Ao Nang district , Krabi Province. The population used in this study is entrepreneurs / executives / managers of Hotel Business in Ao Nang Beach , Ao Nang district , Krabi Province. By specifying the sample size of 74 hotels. The instrument used in this study was 74 questionnaires

The results of the study showed that the sample of respondents Most of the businesses are companies. The duration of the business is 5-10 years with the highest registered capital at 100-150 million baht. The maximum working capital is 150-200 million baht. The maximum number of rooms is at 100- 300 rooms with the largest number of employees at 10-50 there is a management according to the corporate governance principles of the business as a whole. Is at the highest level ($\bar{x} = 4.49$), which is managed in accordance with the corporate governance principles of the business, namely Social responsibility Is at the highest level ($\bar{x} = 4.57$), Followed by Responsibility Is at the highest level ($\bar{x} = 4.52$) with transparency Is at the highest level ($\bar{x} = 4.48$) in terms of reliability Is at the highest level ($\bar{x} = 4.47$) regarding justice Is the highest level ($\bar{x} = 4.47$) the honesty is the highest level ($\bar{x} = 4.46$), and the smallest is independence. Is at the highest level ($\bar{x} = 4.43$)

Keywords : Corporate Governance, Hotel Business

สารบัญเรื่อง

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(ก)
บทคัดย่อ	(ข)
สารเรื่อง	(ค)
สารบัญตาราง	(จ)
สารบัญภาพ	(ฉ)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
สมมติฐานในการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์ในการวิจัย	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่	4
แนวคิดเกี่ยวกับบรรษัทภิบาล	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	14
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	14
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	14
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	15
การเก็บรวบรวมข้อมูล	15
การวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม	18
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลด้าน ความรับผิดชอบ ด้านความโปร่งใส ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความ น่าเชื่อถือ ด้านความเป็นอิสระ และด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจโรงแรมใน หาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่	21
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	29
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
สรุปผลการวิจัย	51
อภิปรายผล	54

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	55
ข้อเสนอแนะที่ใช้ในจากการวิจัยครั้งต่อไป	55
บรรณานุกรม	56
ภาคผนวก	56

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ	18
4.2	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ	18
4.3	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน	19
4.4	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินทุนหมุนเวียน	19
4.5	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนห้อง	20
4.6	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนพนักงาน	20
4.7	ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	21
4.8	ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความรับผิดชอบ	22
4.9	ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความโปร่งใส	23
4.10	ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความซื่อสัตย์	24
4.11	ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความยุติธรรม	25
4.12	ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความน่าเชื่อถือ	26
4.13	ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความเป็นอิสระ	27
4.14	ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	28
4.15	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้วิธี f – test	29
4.16	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส โดยใช้วิธี f – test	29
4.17	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้วิธี f – test	30

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.51	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนห้องที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยใช้วิธี f – test	47
4.52	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยใช้วิธี f – test	47
4.53	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใสโดยใช้วิธี f – test	48
4.54	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์โดยใช้วิธี f – test	48
4.55	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรมโดยใช้วิธี f – test	49
4.56	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือโดยใช้วิธี f – test	49
4.57	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระโดยใช้วิธี f – test	50
4.58	แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยใช้วิธี f – test	50

สารบัญภาพ

ภาพที่

1.1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

หน้า

3

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

"บรรษัทภิบาล" (Corporate Governance) เป็นที่สนใจและได้รับความสำคัญมากขึ้นทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย เนื่องจากองค์กรภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยต่างประสบกับปัญหาเรื่องของการทุจริต คอร์รัปชัน ความล้มเหลวในกระบวนการบริหารงาน ความไร้ประสิทธิภาพในการป้องกันการรั่วไหลในกระบวนการบริหาร ความด้อยประสิทธิภาพในกระบวนการที่นำไปสู่ความไม่สามารถในการแข่งขัน การขาดความรับผิดชอบต่อผลการกระทำของผู้บริหารหรือพนักงาน ความโปร่งใสในการดำเนินงาน และการขาดความซื่อสัตย์และจริยธรรมในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลต่อการล้มละลายของธุรกิจ องค์กรภาคส่วนต่างๆ จึงได้นำหลักในการบริหารที่เน้นให้เกิด ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความน่าเชื่อถือ ความเป็นอิสระ และความรับผิดชอบต่อสังคม นั่นก็คือหลักบรรษัทภิบาลมาใช้ในการบริหารงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ธุรกิจภาคบริการ (service business) เป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ประกอบด้วยธุรกิจต่าง ๆ อาทิ การบริการด้านการท่องเที่ยว การบริการด้านที่พักแรม การบริการด้านอาหาร การบริการ ด้านการขนส่ง เป็นต้น องค์กรในธุรกิจภาคบริการก็เช่นเดียวกับองค์กรในภาคธุรกิจอื่น ๆ ที่จะต้องคำนึงถึงความโปร่งใส ความเป็นธรรม การมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพการมีส่วนร่วม ในการบริหารงานขององค์กร โดยมีการนำหลักบรรษัทภิบาลหรือการกำกับดูแลกิจการที่ดี มาปรับใช้ในการบริหารองค์กรโดยเฉพาะบริษัทจดทะเบียน ซึ่งในปัจจุบันธุรกิจภาคบริการที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่อยู่ในหมวด การท่องเที่ยวและสันทนาการ (tourism) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ (SET, 2015)

ธุรกิจโรงแรม เป็นธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่มีความเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งเป็นหนึ่งในภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ที่ทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามสถานการณ์ท่องเที่ยวในปัจจุบันยังมีความไม่แน่นอนทั้งจากภัยธรรมชาติ โรคระบาด การก่อการร้าย ความไม่มั่นคงด้านเศรษฐกิจและการเมืองของหลายประเทศทั่วโลก (Ministry of Tourism and Sport, 2015) อาจส่งผลกระทบต่อและก่อให้เกิดภาวะวิกฤตต่อการท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรมได้ตลอดเวลา นอกจากสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจโรงแรมยังมีปัญหาจากสภาพแวดล้อมภายในที่ส่งผลให้เกิดความชะงักต่อธุรกิจโรงแรม ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากรลาออกบ่อยครั้ง ปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติระหว่างพนักงานกับผู้บริหารไม่ตรงกัน ปัญหาด้านต้นทุนของธุรกิจ ปัญหาด้านการบริหารงาน ปัญหาด้านการมีส่วนได้เสีย ปัญหาการลงทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นต้น ซึ่งทำให้ส่งผลกระทบต่อความเสียหาย ทำลายชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือของโรงแรมและผู้บริหาร หรือทำให้สูญเสียด้านกระบวนการสร้างคุณค่า แหล่งรายได้ ตำแหน่งการแข่งขัน และธุรกิจต่อเนื่อง (Chuangphusri and Buranasing, 2011) ขององค์กร

ดังนั้นธุรกิจโรงแรมควรหลักบรรษัทภิบาลมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ เพื่อลดปัญหาสภาพแวดล้อมภายในและสามารถช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรได้ในหลายๆ ด้าน เช่น ภาพลักษณ์ขององค์กรดีขึ้น ภาพลักษณ์ของสินค้าดีขึ้น พนักงานเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและมีความภักดีต่อองค์กรของตนสูงขึ้น อัตราการลาออกของพนักงานลดลง ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานดีขึ้น ผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรดีขึ้น การได้รับความเชื่อถือจากสถาบันการเงินดีขึ้น การกู้เงินง่ายขึ้น และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ถูกลง ฯลฯ ที่สำคัญที่สุดก็คือ พนักงานมีความสุขมากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจกับการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจที่แตกต่างส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลที่แตกต่าง

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร/ผู้จัดการของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ 74 โรงแรม

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ จำนวนเงินทุนจดทะเบียน จำนวนเงินทุนหมุนเวียน จำนวนห้อง จำนวนพนักงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ โรงแรมในหาดอ่าวนาง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยตั้งแต่ ตุลาคม 2560 – กันยายน 2561

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมที่ประสบปัญหาหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถนำข้อมูลใช้เป็นแนวทางในการเพิ่มศักยภาพและศักยภาพในการแข่งขัน
2. กรมพัฒนาธุรกิจการค้าสามารถตรวจสอบการดำเนินงานธุรกิจให้เป็นไปตามหลักบรรษัทภิบาล

1.6 นิยามศัพท์ในการวิจัย

1. **บรรษัทภิบาล** หมายถึง หลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความน่าเชื่อถือ ความเป็นอิสระ ความรับผิดชอบต่อสังคม

1) **ความรับผิดชอบ (Responsibility)** หมายถึง ความรับผิดชอบในบทบาทภาระหน้าที่การปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามกระบวนการให้วัตถุประสงค์และสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดและเหมาะสมสามารถที่จะถูกตรวจสอบและผลการดำเนินงานได้ทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพและประสิทธิภาพ

2) **ความโปร่งใส (Transparency)** หมายถึง การดำเนินงานที่เปิดเผยตรงไปตรงมาเปิดโอกาสให้บุคคลมีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการหรือบุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงข่าวสารต่าง ๆ ได้และสามารถรับทราบข้อมูลรวมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารได้

3) **ความซื่อสัตย์ (Honesty)** หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง เช่น ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs แข่งขันทางธุรกิจด้วยความเป็นธรรมและความชอบธรรม

4) **ความยุติธรรม (Fairness)** หมายถึง การมีความชอบด้วยเหตุผลและมีความชอบธรรมปฏิบัติต่อบุคคลอื่นอย่างเท่าเทียมกัน

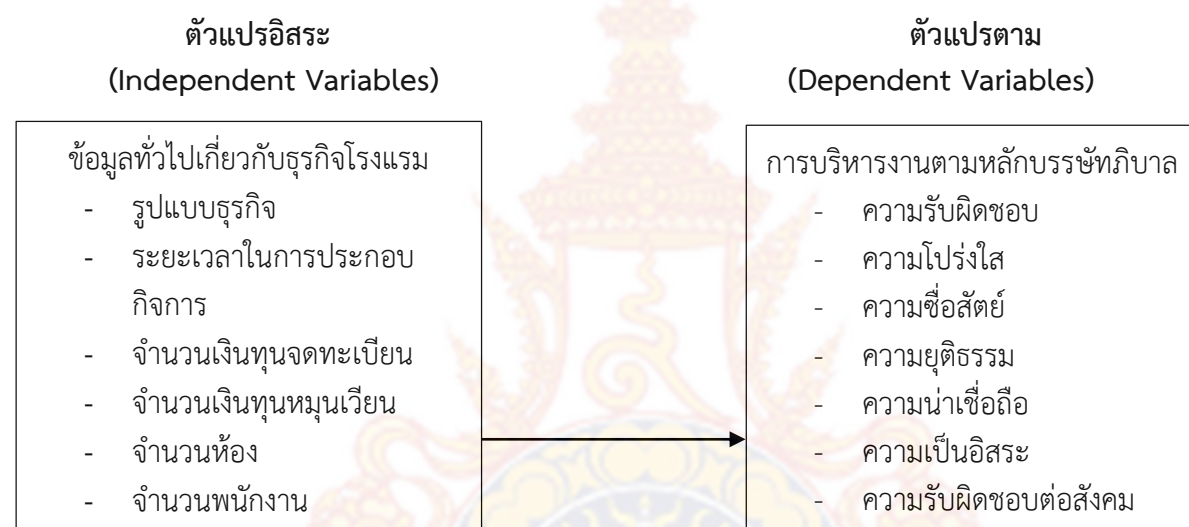
5) **ความน่าเชื่อถือ (Accountability)** หมายถึง การมีความไว้วางใจและนับถือต่อการกระทำต่อฝ่ายต่างๆหรือบุคคลอื่น

6) **ความเป็นอิสระ (Independence)** หมายถึง ความเป็นไทไม่ขึ้นตรงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีเสรีภาพทางด้านความคิดและการกระทำโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

7) **ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility)** หมายถึง ความผูกพันของผู้บริหารในการที่จะตัดสินใจในการกระทำใด ๆ มากมายที่ประกอบกันขึ้นเป็นสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ในฐานะที่บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ขององค์กร

2. **ธุรกิจโรงแรม** หมายถึง โรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

1.7 กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เรื่องการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับบรรษัทภิบาล
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

2.1.1 ความหมายและลักษณะของโรงแรม

คำว่าโรงแรม ได้มีการให้คำนิยามที่แตกต่างกันดังนี้

โรงแรม หมายถึง สถานที่สำหรับคนเดินทางหรือนักท่องเที่ยวที่มาพักและการบริการอาหารและเครื่องดื่ม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545, 5)

โรงแรม หมายความว่า ที่พักที่สร้างขึ้นเฉพาะและแบ่งเป็นห้องพัก มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่นักเดินทาง เก็บค่าเช่าเป็นรายห้อง (สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว (สรท.) 2545, 7)

โรงแรม หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

1) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้โดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

2) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

3) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติโรงแรม, 2547: 2)

โดยสรุป โรงแรม หมายถึง สถานที่ให้บริการที่พักชั่วคราว มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นแก่นักเดินทาง โดยมีค่าตอบแทน

ลักษณะงานของโรงแรม มหาวิทยาลัยทักษิณ. 2549 ได้อธิบายลักษณะงานของโรงแรมไว้ 12 ประการ ดังนี้

1) โรงแรมเป็นสถานที่ให้บริการเป็นสิ่งก่อสร้างที่เคลื่อนที่ไม่ได้ (Fixed Location) ลูกค้าต้องมาใช้บริการด้วยตนเอง เพราะโรงแรมไม่สามารถติดตามไปให้บริการแก่ลูกค้าตามที่ต่างๆ ได้ ยกเว้น การจัดเลี้ยงนอกสถานที่

2) การให้บริการต่างๆ จะให้บริการ ณ สถานที่ที่โรงแรมตั้งอยู่

3) โรงแรมเป็นธุรกิจที่ไม่สามารถเก็บบริการต่างๆ เอาไว้ให้แก่ลูกค้าได้เพราะงานบริการขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของเวลา และงานบริการถือเป็นสิ่งที่เสียหายง่าย

4) โรงแรมเป็นงานที่เน้นการให้บริการแก่ลูกค้าเป็นสำคัญ ดังนั้น บุคลากรจึงถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญและจำเป็นต่อโรงแรมเป็นอย่างมาก เพราะโรงแรมใช้แรงงานจากบุคลากรเป็นหลัก มิได้ใช้แรงงานจากเครื่องจักรหรือเครื่องทุ่นแรง

5) โรงแรมเป็นสถานที่ที่ให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ทุกคนมีสิทธิเข้ามาใช้บริการต่างๆ จากโรงแรมได้

6) ลักษณะการให้บริการของโรงแรมเป็นลักษณะเฉพาะตัว คือ ให้บริการแก่ลูกค้าแต่ละราย ซึ่งลูกค้าอาจได้รับความพึงพอใจต่างกัน

7) บริการต่างๆ จะเป็นการบริการที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ซึ่งหากโรงแรมใดให้บริการไม่ได้มาตรฐานก็จะส่งผลกระทบต่อโรงแรมนั้น

8) โรงแรมเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง เพราะต้องเลือกสรร เตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ให้แก่ลูกค้า สิ่งอำนวยความสะดวกต้องทันสมัยเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า

9) โรงแรมเป็นธุรกิจที่ต้องอาศัยธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจสถานบันเทิง เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้โรงแรมประสบผลสำเร็จ

10) โรงแรมจะคอยดูแลความปลอดภัยให้กับลูกค้าที่มาใช้บริการ ไม่ว่าจะความปลอดภัยด้านทรัพย์สิน ซึ่งโรงแรมจะมีพนักงานรักษาความปลอดภัยให้กับลูกค้าตลอดเวลาเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า

11) โรงแรมเป็นสถานที่ให้บริการแก่ลูกค้าที่เปิดบริการ 24 ชั่วโมง ไม่มีวันหยุด

12) โรงแรมเน้นการให้บริการลูกค้าเป็นอันดับแรก คือ ให้ความสำคัญแก่ลูกค้ามากที่สุด ลูกค้าจะได้รับการต้อนรับอย่างสมเกียรติเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้า

2.1.2 การแบ่งประเภทที่พักแรม

การจัดแบ่งประเภทของที่พักแรมแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ในการจัดประเภท ซึ่งอาจขึ้นอยู่กับทำเลที่ตั้ง การเข้าพักอาศัยของแขก การบริหารงาน การจัดบริการแก่แขก หรือขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ ดังนั้นการจัดแบ่งประเภทของที่พักแรมจึงไม่มีข้อยุติแน่นอน ซึ่งยกตัวอย่างได้ดังนี้

เฮนคิน ได้แบ่งโรงแรมออกเป็น 3 ประเภท

1) โรงแรมเพื่อการพาณิชย์ หรือโรงแรมแขกพักไม่ประจำ (Commercial or Transient Hotels) โรงแรมประเภทนี้มีมากกว่าประเภทอื่นๆ ทำเลที่ตั้งอยู่ในเมือง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการติดต่อธุรกิจ แขกซึ่งพักในโรงแรมดังกล่าวแล้ว เป็นนักธุรกิจ นักท่องเที่ยว ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเช่าอยู่เป็นที่พักประจำ

2) โรงแรมแขกพักประจำ (Residential Hotels) มีวัตถุประสงค์ในการให้แขกเข้าพักอาศัยอยู่ประจำ มีการจัดห้องอาหารบริการแก่แขกและลูกค้าทั่วไป ทำเลที่ตั้งโดยปกติแล้วอยู่ในบริเวณชานเมืองเพื่อเหมาะแก่การเป็นที่พักอาศัย แต่ก็มีบางโรงแรมตั้งอยู่ใกล้ย่านธุรกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่แขกในการติดต่อการงาน

3) โรงแรมรีสอร์ท (Resorts Hotel) มักตั้งอยู่ในบริเวณใกล้ชิดกับธรรมชาติ เพื่อให้แขกได้พักผ่อนสัมผัสกับธรรมชาติอย่างแท้จริง โรงแรมต้องจัดบริการต่างๆ โดยเน้นบริการทางด้านการกีฬา และนันทนาการ ตลอดจนกิจกรรมในการบันเทิงอื่นๆ ให้กับแขกผู้มาพัก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในด้านการพักผ่อนเป็นหลัก

สตีตมอนและคาสาวานา ได้จัดแบ่งประเภทของโรงแรมโดยยึดพื้นฐานทางด้านขนาดของโรงแรม เป้าหมายการตลาด ระดับของการบริหาร และการเป็นเจ้าของหรือการเป็นสมาชิกขององค์กรในการบริหารโรงแรมไว้ดังนี้

1) การแบ่งตามขนาดโรงแรม (Hotel Size) การแบ่งตามขนาดของโรงแรม สามารถนับได้จากจำนวนห้องพัก ซึ่งมาสามารถแยกได้เป็น 4 ขนาด คือ ห้องพักที่มีจำนวนต่ำกว่า 150 ห้อง ห้องพักระหว่าง 150-299 ห้อง ห้องพักระหว่าง 300-599 ห้อง และห้องพักระหว่าง 600 ห้องขึ้นไป

2) การแบ่งตามเป้าหมายด้านการตลาด (Hotel Target Markets) เป้าหมายด้านการตลาดของโรงแรมมีหลายประเภท แต่ที่สำคัญอาจแบ่งได้ดังนี้

2.1) โรงแรมเพื่อการพาณิชย์ (Commercial Hotels)

2.2) โรงแรมสนามบิน (Airport Hotels)

2.3) โรงแรมห้องชุด (Suite Hotels)

2.4) โรงแรมแขกพักประจำ (Residential Hotels)

2.5) โรงแรมรีสอร์ท (Resort Hotels)

2.6) โรงแรมซึ่งจัดห้องพักและอาหารเช้า (Bed and Breakfast)

2.7) โรงแรมคอนโดมิเนียม (Condominium Hotel)

2.8) โรงแรมบ่อนการพนัน (Casino Hotels)

2.9) ศูนย์ประชุม (Conference Centers)

3) การแบ่งตามระดับการบริการ (Levels and Service) แบ่งได้ 3 ประเภทดังนี้

3.1) การบริการระดับโลก (World – Class Service) โรงแรมประเภทนี้มีเป้าหมายในการรับแขกระดับบุคคลสำคัญของประเทศ หรือบุคคลสำคัญของโลก นักธุรกิจผู้มั่งคั่ง และบุคคลผู้มีชื่อเสียงอื่นๆ

3.2) การบริการระดับกลาง มีเป้าหมายในการรับแขกทั่วไปทั้งนักธุรกิจ นักท่องเที่ยวรายบุคคล และหมู่คณะ การบริการของโรงแรมอยู่ในระดับมาตรฐาน แต่สิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่างๆ อาจลดน้อยกว่าโรงแรมที่มีการบริการระดับโลก

3.3) การบริการระดับประหยัด (Economy or Limited Service) โรงแรมประเภทนี้เก็บค่าบริการถูกกว่าโรงแรม 2 ประเภทดังกล่าวแล้ว การจัดอุปกรณ์ชั้นพื้นฐานสำหรับแต่ไม่หรูหรา การบริการที่ได้มาตรฐาน แต่ราคาประหยัด คือ นโยบายสำคัญของโรงแรมประเภทนี้

4) การแบ่งตามความเป็นเจ้าของและการเป็นสมาชิกในสถาบันโรงแรม (Ownership and Affiliation) แยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

4.1) โรงแรมบริหารงานอย่างอิสระ (Independent Hotels) โรงแรมประเภทนี้บุคคลคนเดียวหรือคณะบุคคลเป็นเจ้าของ การบริหารงานเป็นอิสระ ไม่ขึ้นอยู่กับโรงแรมอื่นๆ จึงทำให้มีความคล่องตัวและมีอำนาจในการบริหารงาน แต่ก็มีข้อจำกัดในด้านประสบการณ์ในการบริหารงาน การสร้างเครือข่ายด้านการตลาด และการขยายธุรกิจในอนาคต

4.2) โรงแรมเครือข่าย (Chain Hotels) โรงแรมเครือข่ายจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

4.2.1) การบริหารโดยบริษัทแม่ (Parent Company) โรงแรมเครือข่ายในลักษณะนี้ ทรัพย์สิน การบริหารงาน เป็นของบริษัทแม่ทั้งหมด

4.2.2) การบริหารโดยพันธสัญญา (Management Contract) เป็นรูปแบบหนึ่งของการบริการโรงแรมแบบเครือข่าย ทรัพย์สินในการจัดสร้างโรงแรมเป็นของบุคคลภายนอกบริษัทแม่ แต่ต้องการใช้ระบบการบริหารงานแบบเครือข่าย

4.2.3) การบริหารงานแบบแฟรนไชส์ (Franchise Groups) ระบบแฟรนไชส์จะวางระบบการจัดการบริหารหน้าที่ของบุคลากร การวางแผนพัฒนาองค์กร ระบบการตลาดออกแบบในการตกแต่งโรงแรม การใช้วัสดุอุปกรณ์ และการวางระบบงานบริการให้ได้มาตรฐาน เจ้าของธุรกิจโรงแรมในระบบแฟรนไชส์มีสิทธิและอำนาจในการจัดการแต่ต้องสอดคล้องกับข้อตกลงซึ่งให้ไว้กับระบบแฟรนไชส์

การจัดแบ่งประเภทของโรงแรมดังกล่าวแล้ว ยังไม่มีข้อตกลงสากล ดังนั้นการจัดแบ่งประเภทจึงแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้จัดประเภทที่ใช้หลักการอะไร เช่น การเข้าพักอาศัย ที่ตั้งของโรงแรม การบริการ การบริหาร ราคาห้องพัก ขนาดของโรงแรม หรือหลักการอื่นๆ (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2554.)

2.1.3 มาตรฐานในการให้ดาวของโรงแรมต่างๆ

มูลนิธิพัฒนามาตรฐานและบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวเป็นองค์กรความร่วมมือระหว่างมูลนิธิพัฒนามาตรฐานและบุคลากรในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวเป็นองค์กรความร่วมมือระหว่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สมาคมโรงแรมไทย (THA) สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว (ATTA) เป็นผู้รับรองมาตรฐานโรงแรมในเมืองไทย

การวัดระดับมาตรฐานโรงแรมในประเทศไทยมี 1 ดาว จนถึง 5 ดาว โดยนอกจากเรื่องความสะอาดและปลอดภัยที่โรงแรมทุกระดับให้ความสำคัญแล้ว ก็เน้นที่สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน

1) มาตรฐานโรงแรมระดับ 1 ดาวห้องพักมีขนาดไม่น้อยกว่า 10 ตารางเมตร เพียงขนาด 3 ฟุต กระจกแต่งหน้า ถังขยะ โต๊ะ เก้าอี้ ผ้าเช็ดตัว กระจกชำระ

2) มาตรฐานโรงแรมระดับ 2 ดาวห้องพักมีขนาดไม่น้อยกว่า 14 ตารางเมตร ตาแมว โซคล็องประตู เพียงขนาด 3 ฟุต กระจกแต่งหน้า ถังขยะ โต๊ะ เก้าอี้ น้ำดื่ม โทรทัศน์ขนาด 14 นิ้วขึ้นไป โทรศัพทติดต่อกภายใน ห้องน้ำชักโครก ผ้าเช็ดตัว กระจกชำระ

3) มาตรฐานโรงแรมระดับ 3 ดาวห้องพักมีขนาดไม่น้อยกว่า 18 ตารางเมตร ตาแมว โซคล็องประตู เพียงขนาด 3 ฟุต ตู้เสื้อผ้า ไฟหัวเตียง เครื่องเขียน กระจกแต่งหน้า ถังขยะ โต๊ะ เก้าอี้ น้ำดื่ม โทรทัศน์ขนาด 14 นิ้วขึ้นไป โทรศัพทติดต่อกภายใน ห้องน้ำชักโครกในห้องน้ำมีอ่างอาบน้ำร้อน และน้ำเย็น สบู่ หมวกอาบน้ำ แก้วน้ำ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดเท้า ถูใส่ฝ้านามัย ผ้าเช็ดตัว กระจกชำระ บริการเสริมอื่นๆ ตามสมควร เช่น รুমเซอร์วิส ห้องอาหาร ห้องประชุมพร้อมอุปกรณ์ ห้องน้ำสาธารณะ ห้องน้ำคนพิการ

4) มาตรฐานโรงแรมระดับ 4 ดาวห้องพักมีขนาดไม่น้อยกว่า 24 ตารางเมตร ตาแมว โซคล็องประตู เพียงขนาดไม่ต่ำกว่า 3.5 ฟุต โทรทัศน์ขนาด 20 นิ้วขึ้นไป มีรายการมากกว่า 8 ช่อง ตู้เย็น มินิบาร์ กาน้ำร้อน พร้อมขา กาแฟ ชุดขัดรองเท้า ถูซักผ้า เสื้อคลุมอาบน้ำ รองเท้าแตะ ตู้เสื้อผ้า ไฟหัวเตียง เครื่องเขียน กระจกแต่งหน้า ถังขยะ โต๊ะ เก้าอี้ น้ำดื่ม โทรศัพทติดต่อกภายใน โทรศัพททางไกล และโทรต่างประเทศได้โดยตรง ห้องน้ำชักโครก ในห้องน้ำมีอ่างอาบน้ำร้อน และน้ำเย็น โฟมอาบน้ำ แชมพู สบู่ หมวกอาบน้ำ แก้วน้ำ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดเท้า ถูใส่ฝ้านามัย ผ้าเช็ดตัว กระจกชำระ ผ้าเช็ดมือ ชุดด้ายเข็ม ไดร้เป่าผม ปลั๊กไฟสำหรับโถงหวด รุมเซอร์วิส ห้องอาหาร ห้องออกกาลังกายมากกว่า 5 ชนิด และ ฟิตเนส เซ็นเตอร์ ห้องอบไอน้ำ ห้องนวด สระว่ายน้ำ ห้องประชุมใหญ่ พร้อมอุปกรณ์ ห้องประชุมย่อยไม่น้อยกว่า 2 ห้อง ห้องประชุมพร้อมอุปกรณ์ ห้องน้ำสาธารณะ ห้องน้ำคนพิการ

5) มาตรฐานโรงแรมระดับ 5 ดาวห้องพักมีการตกแต่งที่สวยงาม ทั้งในและนอก อาทิ ห้องพักมีขนาดไม่น้อยกว่า 30 ตารางเมตร ตาแมว โซคล็องประตู เพียงขนาด 4 ฟุตขึ้นไป โทรทัศน์ขนาด 20 นิ้วขึ้นไป มีรายการมากกว่า 12 ช่อง ตู้เย็น มินิบาร์ กาน้ำร้อนพร้อมขา กาแฟ ชุดขัดรองเท้า ถูซักผ้า เสื้อคลุมอาบน้ำ รองเท้าแตะ ตู้เสื้อผ้า ไฟหัวเตียง เครื่องเขียน กระจกแต่งหน้า ถังขยะ โต๊ะ เก้าอี้ น้ำดื่ม โทรศัพทติดต่อกภายใน โทรศัพททางไกล และโทรต่างประเทศได้โดยตรง หรืออุปกรณ์ติดต่อสื่อสารครบครันห้องน้ำชักโครก ในห้องน้ำมีอ่างอาบน้ำร้อน และน้ำเย็น โฟมอาบน้ำ แชมพู สบู่ หมวกอาบน้ำ แก้วน้ำ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดเท้า ถูใส่ฝ้านามัย ผ้าเช็ดตัว กระจกชำระ ผ้าเช็ดมือ ชุดด้ายเข็ม ไดร้เป่าผม ปลั๊กไฟสำหรับโถงหวด รุมเซอร์วิส ห้องอาหาร ห้องออกกาลังกายมากกว่า 7 ชนิด และ ฟิตเนส เซ็นเตอร์ ห้องชุด เลือกใช้บริการ 3 แบบ ห้องอาหารไทย และสากล ห้องอบไอน้ำอ่างกฤษี ห้องนวด สระว่ายน้ำ ห้องประชุมใหญ่ พร้อมอุปกรณ์ ห้องประชุมย่อยไม่น้อยกว่า 4 ห้อง ห้องประชุมพร้อมอุปกรณ์ ห้องน้ำสาธารณะ ห้องน้ำคนพิการ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับบรรษัทภิบาล

2.2.1 ความหมายของบรรษัทภิบาล

องค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและพัฒนา (OECD) ให้ความหมายว่า บรรษัทภิบาล หมายถึง โครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์และความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างกลุ่มต่างๆ ขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย ผู้ถือหุ้น คณะกรรมการบริษัทและฝ่ายบริหารเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการทำงานในองค์กร อันนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ (เกียรติศักดิ์ จิรเกียรติ, 2542: 24)

บริษัทปูนซิเมนต์ไทย ให้ความหมายว่า บรรษัทภิบาล คือ ระบบบริหารจัดการองค์กรโดยเน้นเรื่อง การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริษัทให้เกิดความสมดุลระหว่างเป้าหมายขององค์กรและเป้าหมายทาง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม สังคมและประเทศชาติด้วย มุ่งมั่นให้ผลประโยชน์ขององค์กรและของสังคมเป็นไปใน ทิศทางเดียวกันอย่างประสมประสาน (อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง, 2546: 216)

Cal PERS (กองทุนบำเหน็จบำนาญแห่งแคลิฟอร์เนีย ซึ่งมีเงินทุนมหาศาล) ให้ความหมายว่า บรรษัทภิบาล หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายในการกำหนดทิศทางและผลการดำเนินงานของบริษัท กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ถือหุ้น ฝ่ายจัดการ และคณะกรรมการบริษัท (เกียรติศักดิ์ จิรเจียรนาถ, 2542: 24)

ธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) ให้ความหมายว่า บรรษัทภิบาล หมายถึง กระบวนการที่ดีในการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรที่องค์กรมีอยู่โดยมุ่งหวังให้องค์กร สามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ (เนตรพัฒนา ยาวีราข, 2556: 64)

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย (TDRI) ให้ความหมายว่า หลักการกำกับที่ดี คือ การบริหารหรือการปกครองที่มีความถูกต้อง มีความยุติธรรม และมีความดี (เนตรพัฒนา ยาวีราข, 2556: 64)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ความหมายว่า ระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างกรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อนำไปสู่ความเจริญเติบโต และเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาวโดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นประกอบ (เนตรพัฒนา ยาวีราข, 2556: 64)

โดยสรุปบรรษัทภิบาล คือ ระบบการบริหารจัดการองค์กร โดยเน้นหลักความถูกต้อง หลักความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ หลักปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเท่าเทียมกัน หลักความโปร่งใสในการทำงาน หลักการมีวิสัยทัศน์ในการสร้างมูลค่าแก่กิจการในระยะยาว และหลักการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณในการประกอบธุรกิจ มีความรับผิดชอบต่อลูกค้า พนักงาน สังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันทุกระดับ

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการมีบรรษัทภิบาล

- 1) เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันให้แก่องค์กร ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก
- 2) เพื่อสร้างกำไร ความมีเสถียรภาพ ความเจริญเติบโต และความเชื่อแผ่สังคม
- 3) เพื่อเพิ่มโอกาสในการเสาะหาพันธมิตรทางธุรกิจที่มีบรรษัทภิบาลที่ดี
- 4) เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าสู่ตลาดทุนของโลก (สมคิด บางโม, 2554: 118)

2.2.3 องค์ประกอบของบรรษัทภิบาล

บรรษัทภิบาลประกอบด้วยมิติที่สำคัญ 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 : โครงสร้างและกระบวนการ (Structure + Process)

โครงสร้างของบรรษัทภิบาล ได้แก่ ส่วนต่างๆ ที่กำกับดูแลควบคุมให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร ได้แก่ คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการคัสตอร์ ผู้บริหารระดับสูง คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง คณะกรรมการบรรษัทภิบาล นอกจากนี้เป็นภาครัฐได้แก่รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมส่งเสริมองค์กรธุรกิจ

กระบวนการของบรรษัทภิบาล ประกอบด้วย

- 1) การได้มาหรือการเกิดบรรษัทภิบาล
- 2) การจัดการภายใต้กติกาของบรรษัทภิบาล
- 3) การส่งเสริมหรือการสร้างแรงจูงใจให้บรรษัทภิบาลเกิดประสิทธิผล
- 4) การประเมินบุคลากรและการประเมินผลกระบวนการบรรษัทภิบาล
- 5) การตรวจสอบระดับคุณภาพหรือความน่าเชื่อถือของกระบวนการบรรษัทภิบาลโดยบุคคลอิสระหรือ

สถาบันอิสระ

มิติที่ 2 : จริยธรรมและคุณธรรม (Ethics + Integrity)

จะต้องมีการกำหนดจริยธรรมให้เป็นแนวทางปฏิบัติให้ชัดเจน เป็นที่รับรู้ของบุคลากรทุกคนในองค์กร ผู้บริหารระดับสูง ตั้งแต่คณะกรรมการบริษัท ผู้จัดการใหญ่ ผู้จัดการทั่วไปและผู้บริหารระดับต่างๆ จะต้อง

ประเพณีปฏิบัติเป็นแบบอย่าง เพื่อให้พนักงานปฏิบัติตามเป็นแนวเดียวกัน อันจะส่งผลต่อขวัญและกำลังใจของพนักงาน

จริยธรรมและคุณธรรมของผู้บริหารระดับสูง (Senior Executive) ควรประกอบด้วย

- 1) ความรับผิดชอบ
- 2) ความเที่ยงธรรม
- 3) ความซื่อสัตย์
- 4) หิริ – โอตตปปะ (ความละอายต่อการกระทำผิด)

มิติที่ 3 : ความสามารถและภูมิปัญญา (Competence + Wisdom)

มิตินี้ หมายถึง ความสามารถ ความรู้ ทักษะ ความชำนาญของบุคลากร อันจะนำไปสู่ความเชี่ยวชาญในการผลิตสินค้าและบริการ ดังนั้น การคัดสรรบุคลากรจะต้องเน้นเรื่องคุณภาพความสามารถเป็นสำคัญ โดยเฉพาะระดับผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกัน (สมคิด บางโม, 2554: 119)

2.2.4 ประโยชน์ที่ได้จากการที่ธุรกิจมีบรรษัทภิบาลในการดำเนินงาน

ส่งผลให้ธุรกิจได้รับประโยชน์ดังนี้

- 1) ส่งผลให้มีชื่อเสียง และมีความนิยมในธุรกิจมากขึ้น (Enhanced reputations and good will)
- 2) ลดความเสี่ยงและลดต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ เพราะได้รับการยอมรับจากสังคม (Reduced risks and costs)
- 3) ปกป้องพนักงานของบริษัท (Protection from their own employees and agents)
- 4) ทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันมากขึ้น (Stronger competitive positions)
- 5) สามารถขยายการลงทุน เพิ่มความน่าเชื่อถือในการลงทุนกับต่างประเทศ (Expanded access to capital, credit, and foreign investment)
- 6) ทำให้มีผลกำไรเพิ่มขึ้น (Increased profits)
- 7) ทำให้เกิดการพัฒนาย่างยั่งยืนในระยะยาว (Sustained long-term growth)
- 8) ทำให้เกิดการยอมรับจากนานาชาติ ทั่วโลก (International respect for enterprises and emerging markets) (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2556: 77)

2.2.5 คุณลักษณะของบรรษัทภิบาลที่ดี

บรรษัทภิบาลที่ดีขององค์กรต่าง ๆ จะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละองค์กรว่าให้ความสำคัญกับเรื่องใด ซึ่งองค์ประกอบหลักของธรรมาภิบาล ประกอบด้วย (กรกนก ทิพรส และ ปฟฤกษ์ อุตสาหกรรมกิจ. 2547 : 197-201)

1) ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ความรับผิดชอบในบทบาทภาระหน้าที่การปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามกระบวนการให้วัตถุประสงค์และสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดและเหมาะสมสามารถที่จะถูกตรวจสอบและผลการดำเนินงานได้ทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพและประสิทธิภาพ

2) ความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การดำเนินงานที่เปิดเผยตรงไปตรงมาเปิดโอกาสให้บุคคลมีส่วนได้ส่วนเสียของกิจการหรือบุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงข่าวสารต่าง ๆ ได้และสามารถรับทราบข้อมูลรวมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารได้

3) ความซื่อสัตย์ (Honesty) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง เช่น ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs แข่งขันทางธุรกิจด้วยความเป็นธรรมและความชอบธรรม

4) ความยุติธรรม (Fairness) หมายถึง การมีความชอบด้วยเหตุผลและมีความชอบธรรมปฏิบัติต่อบุคคลอื่นอย่างเท่าเทียมกัน

5) ความน่าเชื่อถือ (Accountability) หมายถึง การมีความไว้วางใจและนับถือต่อการกระทำต่อฝ่ายต่างๆหรือบุคคลอื่น

6) ความเป็นอิสระ (Independence) หมายถึง ความเป็นไทไม่ขึ้นตรงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีเสรีภาพทางด้านความคิดและการกระทำโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

7) ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) หมายถึง ความผูกพันของผู้บริหารในการที่จะตัดสินใจในการกระทำใด ๆ มากมายที่ประกอบกันขึ้นเป็นสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ในฐานะที่บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสีย(Stakeholders) ขององค์กร

2.2.6 หลักการกำกับดูแลกิจการของธุรกิจกำหนดได้ดังนี้

ปัจจุบันองค์กรธุรกิจทั่วไปต่างตระหนักในความสำคัญของจริยธรรมทางธุรกิจ ต่างมุ่งหวังในการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล (Good Corporate Governance) โดยกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) นโยบายการกำกับดูแลกิจการของบริษัท

คณะกรรมการบริษัทกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการกำกับดูแลกิจการ เพื่อให้ครอบคลุมหลักสำคัญที่สอดคล้องกับหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี ได้แก่ คณะกรรมการ สิทธิและความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้น นโยบายต่อผู้มีส่วนได้เสีย การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส การควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และจริยธรรมธุรกิจ โดยจะดูแลกรรมการผู้บริหาร และพนักงานปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด นอกจากนี้คณะกรรมการยังกำหนดให้มีการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวปฏิบัติดังกล่าวเป็นประจำ เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์ สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอยู่เสมอ

2) ผู้ถือหุ้น : สิทธิและความเท่าเทียมกัน

คณะกรรมการบริษัท มีนโยบายที่จะปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน โดยผู้ถือหุ้นมีสิทธิพื้นฐานเท่าเทียมกัน ทั้งสิทธิในการได้รับปันผล และสิทธิการโอนสิทธิในการเข้าร่วมประชุมและออกเสียงลงคะแนน ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่สำคัญของบริษัท และเรื่องที่คณะกรรมการต้องขอความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น สิทธิในการเลือกตั้งและถอดถอนกรรมการ และสิทธิในส่วนแบ่งกำไร

3) สิทธิของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่างๆ

บริษัทดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มดังนี้

3.1) ปฏิบัติต่อคู่ค้าตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงทางการค้าด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม

3.2) เอาใจใส่ในการบริการและรับผิดชอบต่อลูกค้า รวมถึงการรักษาความลับของลูกค้า

3.3) สนับสนุนให้ความร่วมมือที่ดีกับภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ

3.4) มีการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันต่อผู้บริหารและพนักงานบริษัท ในการให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม เป็นธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย

3.5) ปฏิบัติกับคู่แข่งตามกรอบการแข่งขันที่สุจริต

3.6) รับผิดชอบต่อสังคมและส่วนรวมเป็นอย่างดี

4) การประชุมผู้ถือหุ้น

จัดให้มีการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ถือหุ้น ทั้งในด้าน วัน เวลา สถานที่ประชุม การจัดส่งข้อเสน�테คที่ครบถ้วน เพียงพอ ทันเวลา โดยบริษัทมีการจัดส่งหนังสือเชิญประชุม และเอกสารใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้น หรือใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนโดยการมอบฉันทะในกรณีที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นได้แสดงความคิดเห็น ขอคำอธิบายหรือตั้งคำถามใดๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนมีการบันทึกประเด็นข้อซักถาม และข้อคิดเห็นที่สำคัญไว้ในรายงานการประชุม

5) ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์

คณะกรรมการบริษัทเป็นผู้รับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของบริษัทโดยทำหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ กลยุทธ์ เป้าหมาย แผนงาน และงบประมาณของบริษัทที่นำเสนอโดยฝ่ายบริหารของบริษัทและจัดให้มีกลไกในการกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารว่าเป็นไปตามแนวทางและเป้าหมายที่วางไว้ทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ถือหุ้น ขณะเดียวกันก็คำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

คณะกรรมการบริษัทเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการผู้บริหารและกรรมการผู้จัดการ ให้เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานประจำของบริษัทตามที่คณะกรรมการกำหนด

6) ความขัดแย้งของผลประโยชน์

คณะกรรมการบริษัทตระหนักถึงความสำคัญของรายการที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และได้ดูแลรายการดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง เพื่อป้องกันการเกิดความขัดแย้งของผลประโยชน์ บริษัทจึงมีมาตรการดูแลการเกิดรายการดังต่อไปนี้

6.1) รายการที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์: หากมีรายการที่อาจมีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ บริษัทจะดำเนินการตามกฎระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้องในฐานะที่บริษัทเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

6.2) การดูแลการใช้ข้อมูลภายใน: คณะกรรมการยังกำหนดข้อห้ามไม่ให้มีการใช้โอกาสหรือข้อมูลที่ได้จากการเป็นกรรมการผู้บริหาร หรือพนักงานในการหาผลประโยชน์ส่วนตน หรือทำธุรกิจที่แข่งขันกับบริษัท หรือธุรกิจที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งไม่ใช้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนในการซื้อขายหุ้นของบริษัท หรือให้ข้อมูลภายในแก่บุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการซื้อขายหุ้นของบริษัท

7) จริยธรรมธุรกิจ

คณะกรรมการบริษัทมีนโยบายที่จะดูแลให้มั่นใจว่าผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มได้รับการคุ้มครองสิทธิ และการปฏิบัติด้วยดี โดยได้จัดทำแนวทางการปฏิบัติสำหรับ กรรมการผู้บริหาร และพนักงานอย่างชัดเจนไว้ในคู่มือจริยธรรมทางธุรกิจและกำหนดให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของกรรมการผู้บริหาร และพนักงานทุกคน ที่จะต้องทราบ ทำความเข้าใจ และปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด กรณีที่ฝ่าฝืนจะได้รับโทษทางวินัยอย่างเคร่งครัด

8) การถ่วงดุลของกรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหาร

บริษัทได้จัดให้มีจำนวนกรรมการที่เหมาะสมกับขนาดของกิจการบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่า 5 คน โดยมีกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน

9) ค่าตอบแทนของกรรมการและผู้บริหาร

ในการพิจารณาค่าตอบแทนของกรรมการนั้น คณะกรรมการพิจารณาโดยใช้ปัจจัยจากการเปรียบเทียบกับระดับที่ปฏิบัติอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน ผลประกอบการของบริษัทและหน้าที่ความรับผิดชอบของกรรมการ โดยพิจารณากำหนดค่าตอบแทนของกรรมการอยู่ในอำนาจอนุมัติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ส่วนค่าตอบแทนผู้บริหารเป็นไปตามหลักการและนโยบายที่คณะกรรมการบริษัทกำหนด ซึ่งเชื่อมโยงกับผลการดำเนินงานของบริษัท และผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารแต่ละท่าน

10) การประชุมกรรมการ

มีการกำหนดการประชุมอย่างเป็นทางการ ในการประชุมแต่ละครั้งมีกำหนดวาระการประชุมที่ชัดเจน ทั้งวาระเพื่อทราบและวาระเพื่อพิจารณา มีเอกสารประกอบการประชุมที่ครบถ้วน เพียงพอและจัดส่งให้กับคณะกรรมการล่วงหน้าอย่างน้อย 7 วัน เพื่อให้คณะกรรมการได้มีเวลาศึกษาข้อมูลอย่างเพียงพอก่อนเข้าร่วมประชุม ในการประชุมกรรมการทุกคนสามารถอภิปรายและแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผย และมีการบันทึกการประชุมก็จะถูกจัดเก็บไว้พร้อมสำหรับกรรมการและผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบได้

11) คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริษัทได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการอิสระจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน มีการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบทั้งสิ้น 5 ครั้ง และคณะกรรมการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยกรรมการบริหารจำนวน 4 คน มีการประชุมจำนวน 9 ครั้ง โดยได้มีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน

12) บริษัทได้จัดจ้างบริษัทสำนักงานบัญชีและที่ปรึกษา เพื่อทำหน้าที่ประเมินและตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายต่างๆ เพื่อช่วยเสนอแนะ และแก้ไขจุดบกพร่องของระบบควบคุมภายในของบริษัท เพื่อให้บริษัทมีระบบควบคุมภายในที่ดี ทั้งนี้ บริษัทมีการวางแผนการทำงานเพื่อตรวจสอบการควบคุมภายในระยะยาวโดยได้ทำการจัดตั้งฝ่ายตรวจสอบภายในขึ้นมา โดยให้รายงานตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งเป็นกรรมการอิสระ จากการตรวจสอบของบริษัทดังกล่าว พบว่า บริษัทมีระบบการควบคุมภายในที่เพียงพอและเหมาะสม

13) รายงานของคณะกรรมการ

คณะกรรมการบริษัทเป็นผู้รับผิดชอบในความถูกต้องของงบการเงินของบริษัท และสารสนเทศทางการเงินที่ปรากฏในรายงานประจำปี โดยงบการเงินดังกล่าวจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไปในประเทศไทย โดยเลือกใช้นโยบายบัญชีที่เหมาะสมและถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและใช้ดุลยพินิจอย่างระมัดระวังในการจัดทำ รวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลสำคัญอย่างเพียงพอในหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดยคณะกรรมการบริษัทมอบหมายให้คณะกรรมการตรวจสอบซึ่งประกอบด้วยกรรมการอิสระเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ เกี่ยวกับคุณภาพของรายงานทางการเงินและระบบควบคุมภายใน

14) ความสัมพันธ์ของผู้ลงทุน

บริษัทจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลและสารสนเทศทั้งทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและผลประกอบการของบริษัท ที่ตรงต่อความเป็นจริง เชื่อถือได้ ทันเวลา และแสดงให้เห็นถึงสถานภาพของการประกอบการและสถานภาพทางการเงินที่แท้จริงของบริษัท รวมทั้งมีผู้รับผิดชอบดูแลงานด้านนักลงทุนสัมพันธ์ เพื่อทำหน้าที่สื่อสารกับผู้ถือหุ้น นักลงทุน และนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ทั่วไปอย่างเที่ยมกัน บริษัทได้จัดทำเว็บไซต์ของบริษัทหัวข้อนักลงทุนสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ ให้แก่นักลงทุน นอกจากนี้ ยังเปิดโอกาสให้นักวิเคราะห์หลักทรัพย์เข้าเยี่ยมชมกิจการอีกด้วย (เนตส์พัฒนา ยาริราช, 2556: 67)

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศรศักดิ์ ชูดำ (2559 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบรรษัทภิบาลในบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ประเด็นหลักการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรระยะยาว ประเด็นหลักความโปร่งใสและความเป็นธรรมไม่เป็นไปตามหลักบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ส่วนประเด็นหลักความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งมี 2 ประเด็นย่อยนั้น ประเด็นย่อยการให้บริการลูกค้า พบว่า ไม่เป็นไปตามหลักบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ส่วนประเด็นย่อยด้านความรับผิดชอบต่อพนักงานในการตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนั้นเป็นไปตามหลักบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) สำหรับประเด็นหลักความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่นั้น วิเคราะห์ใน 3 ประเด็น โดยประเด็นย่อยด้านความรับผิดชอบต่อพนักงานต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ของตน พบว่าไม่มีความเป็นบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ส่วนประเด็นความพร้อมเมื่อเผชิญต่อวิกฤตและความเสี่ยง พบว่า เป็นไปตามหลักบรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งสรุปโดยภาพรวมได้ว่า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ยังไม่มีความเป็นบรรษัทภิบาลที่ดีตามหลักเกณฑ์บรรษัทภิบาลที่ดีของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

วีรณูช แก้วนำมา (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาหลักธรรมาภิบาลและการสื่อสารภายในองค์กรที่มีผลต่อภาพลักษณ์ตามทัศนคติของพนักงานธุรกิจโรงแรม จังหวัดลำปาง พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 31-40 ปี มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1-3 ปี ระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส./ปวท. สถานภาพส่วนใหญ่สมรส ตำแหน่งงาน แม่บ้าน คนยกกระเป๋าและพนักงานทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นต่อหลักธรรมาภิบาล การสื่อสารภายในองค์กร และภาพลักษณ์ขององค์กร โดยรวมอยู่ระดับมากทุกปัจจัย ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง พบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวก โดยหลักธรรมาภิบาลมีอิทธิพลทางตรงทางการสื่อสารภายในองค์กรมากที่สุด รองลงมาการสื่อสารภายในองค์กรมีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์ขององค์กร และหลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลทางตรงต่อภาพลักษณ์ขององค์กรซึ่งมีสัมประสิทธิ์เส้นทางน้อยที่สุด

เสาวณี ฉิมพาลี (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของพนักงานต่อการปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน): กรณีศึกษาส่วนบริการลูกค้าจังหวัดชลบุรี พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวม พบว่า พนักงาน บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีความเห็นต่อการปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการเคารพในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านจริยธรรม ด้านการปฏิบัติตนเป็นประชากรที่ดีด้านวิสัยทัศน์ในการสร้างมูลค่า ด้านความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ ด้านความโปร่งใส ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงาน พบว่า พนักงานที่มี เพศ อายุ สถานภาพการศึกษา รายได้ และอายุงานแตกต่างกัน มีความเห็นต่อการปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกัน ด้านส่วนได้ส่วนเสีย และอันดับสุดท้าย คือ ด้านความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจ

แวตดาว จงกลณี และคณะ (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวทางการจัดอบรมพนักงานโรงแรม: ศึกษากรณีโรงแรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 พบว่า พนักงานมีความเห็นของต่อกระบวนการจัดการอบรมของโรงแรมต่างๆ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรม การกำหนดวัตถุประสงค์ การจัดทำแผนและโปรแกรมการฝึกอบรม การดำเนินการ และการประเมินผลนั้น พบว่าทางโรงแรมได้มีการดำเนินการตามกระบวนการจัดการอบรมทั้ง 5 ขั้นตอน ในระดับมาก นอกจากนี้ผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นด้วยว่าพนักงานกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันจะมีความเห็นต่อขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินการอบรมแตกต่างกันด้วย ส่วนตำแหน่งงาน และอายุของพนักงานที่แตกต่างกัน มีความเห็นต่อกระบวนการจัดการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยภายในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการฝึกอบรมซึ่งประกอบด้วยวัฒนธรรมองค์กร โครงสร้างองค์กร และภาวะผู้นำในองค์กร จากการศึกษาพบว่าปัจจัยทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการฝึกอบรมของพนักงานโรงแรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวัฒนธรรมองค์กรจะมีความสัมพันธ์สูงสุด รองลงมาได้แก่ ภาวะผู้นำในองค์กร และโครงสร้างองค์กร ($r=.708, .695$ และ $.646$)

นันทยา พรหมทอง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะบรรษัทภิบาลกับผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย พบว่า คุณลักษณะบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการเงิน โดยสรุปคุณลักษณะบรรษัทภิบาลมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการดำเนินงานในธุรกิจโรงแรม สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาองค์กร ในด้านการบริหารจัดการองค์กร ในการกำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ นโยบายการวางแผนในการปฏิบัติงาน ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กร เพื่อเพิ่มสมรรถนะการปฏิบัติงานของพนักงานต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าตามรายละเอียดวิธีการดำเนินการดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร/ผู้จัดการของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ 74 โรงแรม

การสุ่มตัวอย่างเป็นแบบเจาะจง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังนี้ลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล จะทำการวัดระดับวิเคราะห์ และแปรผลจาก ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเป็นตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งจะมีให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวโดยใช้คำถามที่แสดงระดับการวัดข้อมูลประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความสำคัญ	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแจกแจงความถี่ จะใช้คะแนนเฉลี่ย แบ่งระดับความสำคัญของปัจจัยออกเป็น 5 ระดับโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยทางคณิต (Arithmetic Mean) เพื่อหาความกว้างของชั้นเพื่อใช้ในการตีความข้อมูลที่ได้จากสูตรเพื่อเพิ่มค่า ดังนี้ (นางสาวจารุวรรณ กองแก้ว,2556)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ดังนั้น สามารถกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของปัจจัยดังนี้

ระดับความสำคัญ	ระดับคะแนน
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด	4.21-5.00
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก	3.41-4.20
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลาง	2.61-3.40
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย	1.81-2.60
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด	1.00-2.60

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended)

3.3 การสร้างและการและพัฒนาเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรษัทภิบาล
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นของการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ โดยได้ทำการศึกษาจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตำรา และเอกสารต่าง ๆ
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบ ความสมบูรณ์ ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และขอคำแนะนำ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องและเหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับพนักงานโรงแรมจำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal consistency method) ของครอนบัค วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ซึ่งถือว่าแบบสอบถาม มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. การสำรวจเอกสาร (Documentary survey) ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากแนวคิดทฤษฎี งานวิจัย หนังสือ ตำรา บทความ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อการสร้างกรอบความคิดในการวิจัย
2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field survey) ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

3. เมื่อได้ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ทำการตรวจดูความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อได้ข้อมูลที่ตอบสนองตามความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. การคำนวณหาข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรม จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)
2. การคำนวณหาข้อมูลการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลจำแนกตามลักษณะผู้ประกอบการ โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วย f-test และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้ Scheffe Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่” ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	ระดับนัยสำคัญ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาครั้งนี้เรื่องการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลด้วยตารางประกอบอธิบาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถามโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลด้านความรับผิดชอบ ด้านความโปร่งใส ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความเป็นอิสระ และด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล/ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการวิจัยเรื่องนี้กลุ่มตัวอย่างที่วิจัยได้แก่ ผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร/ผู้จัดการของธุรกิจโรงแรมในหา อ่าววานง อำเภ่อ่าววานง จังหวัดกระบี่ ซึ่งมีข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามคือ รูปแบบของธุรกิจ ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ จำนวนเงินทุนจดทะเบียน จำนวนเงินทุนหมุนเวียน จำนวนห้อง จำนวนพนักงาน ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายปรากฏดังตารางที่ 4.1-4.6

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ

รูปแบบของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
บริษัท	42	56.80
ห้างหุ้นส่วน	16	21.60
กิจการเจ้าของคนเดียว	16	21.60
อื่น ๆ (โปรดระบุ)	0	0.00
รวม	74	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่ารูปแบบของธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มากที่สุดได้แก่ บริษัท จำนวน 42 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมา ได้แก่ ห้างหุ้นส่วน จำนวน 16 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 21.60 และ กิจการเจ้าของคนเดียว จำนวน 16 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 21.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ

ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	10	13.50
5-10 ปี	31	41.90
11-15 ปี	23	31.10
มากกว่า 15 ปี	10	13.50
รวม	74	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่าระยะเวลาในการประกอบธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มากที่สุดได้แก่ 5-10 ปี จำนวน 31 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 41.90 รองลงมา ได้แก่ 11-15 ปี จำนวน 23 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 31.10 ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 10 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 13.50 และมากกว่า 15 ปี จำนวน 10 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 13.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินลงทุนจดทะเบียน

จำนวนเงินลงทุนจดทะเบียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 ล้านบาท	21	28.40
100-150 ล้านบาท	26	35.10
150-200 ล้านบาท	19	25.70
มากกว่า 200 ล้านบาท	8	10.80
รวม	74	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่าจำนวนเงินลงทุนจดทะเบียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มากที่สุดได้แก่ 100-150 ล้านบาท จำนวน 26 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 35.10 รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่า 100 ล้านบาท จำนวน 21 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 28.40 150-200 ล้านบาท จำนวน 19 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 25.70 และมากกว่า 200 ล้านบาท จำนวน 8 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 10.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินลงทุนหมุนเวียน

จำนวนเงินลงทุนหมุนเวียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 ล้านบาท	18	24.30
100-150 ล้านบาท	20	27.00
150-200 ล้านบาท	21	28.40
มากกว่า 200 ล้านบาท	15	20.30
รวม	74	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่าจำนวนเงินลงทุนหมุนเวียนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มากที่สุดได้แก่ 150-200 ล้านบาท จำนวน 21 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 28.40 รองลงมา ได้แก่ 100-150 ล้านบาท จำนวน 20 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 27.00 ต่ำกว่า 100 ล้านบาท จำนวน 18 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 24.30 และมากกว่า 200 ล้านบาท จำนวน 15 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 20.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนห้อง

จำนวนห้อง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 100 ห้อง	21	28.40
100-300 ห้อง	35	47.30
มากกว่า 300 ห้อง	18	24.00
รวม	74	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่าจำนวนห้องของผู้ตอบแบบสอบถามที่มากที่สุดได้แก่ 100-300 ห้อง จำนวน 35 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 47.30 รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่า 100 ห้อง จำนวน 21 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 28.40 และมากกว่า 300 ห้อง จำนวน 18 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 24.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนพนักงาน

จำนวนพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 คน	7	9.50
10-50 คน	25	33.80
51-100 คน	25	33.80
มากกว่า 100 คน	17	23.00
รวม	74	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่าจำนวนพนักงานของผู้ตอบแบบสอบถามที่มากที่สุดได้แก่ 10-50 คน จำนวน 25 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 33.80 รองลงมา ได้แก่ 51-100 คน จำนวน 25 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 33.80 มากกว่า 100 คน จำนวน 17 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 23.00 และต่ำกว่า 10 คน จำนวน 7 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 9.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักปรัชญาภิบาลด้านความรับผิดชอบ ด้านความโปร่งใส ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความเป็นอิสระ และด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่ออธิบายการบริหารงานตามหลักปรัชญาภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การบริหารงานตามหลักปรัชญาภิบาล	การบริหารของธุรกิจโรงแรม		
	Mean	Std. Deviation	แปลความหมาย
ด้านความรับผิดชอบ	4.52	0.2628	มากที่สุด
ด้านความโปร่งใส	4.48	0.3046	มากที่สุด
ด้านความซื่อสัตย์	4.46	0.2426	มากที่สุด
ด้านความยุติธรรม	4.47	0.3615	มากที่สุด
ด้านความน่าเชื่อถือ	4.47	0.2763	มากที่สุด
ด้านความเป็นอิสระ	4.43	0.3061	มากที่สุด
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	4.57	0.3033	มากที่สุด
รวม	4.49		มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่าการบริหารงานตามหลักปรัชญาภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.49$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักปรัชญาภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุด คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) รองลงมาได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) ด้านความโปร่งใส อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.48$) ด้านความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ด้านความยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักปรัชญาภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ และที่น้อยที่สุด คือ ด้านความเป็นอิสระ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความรับผิดชอบ

ด้านความรับผิดชอบ	การบริหารของธุรกิจโรงแรม		
	Mean	Std. Deviation	แปลความหมาย
ฝ่ายบริหารของกิจการเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการสร้างความมั่นคงที่มีเสถียรภาพ	4.65	0.4807	มากที่สุด
ฝ่ายบริหารเป็นผู้ที่มีความเต็มใจที่จะทุ่มเทให้กับกิจการ	4.53	0.5292	มากที่สุด
ฝ่ายบริหารเป็นผู้ที่มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับต่างๆที่มีผลบังคับใช้อยู่	4.43	0.5753	มากที่สุด
ฝ่ายบริหารให้ความสำคัญกับการเจริญเติบโตและความมั่นคงในระยะยาว	4.46	0.5537	มากที่สุด
รวม	4.52	0.2628	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่าการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ด้านความรับผิดชอบ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุด คือ ฝ่ายบริหารของกิจการเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการสร้างความมั่นคงที่มีเสถียรภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.65$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อยที่สุด คือ ฝ่ายบริหารเป็นผู้ที่มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับต่างๆที่มีผลบังคับใช้อยู่ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความโปร่งใส

ด้านความโปร่งใส	การบริหารของธุรกิจโรงแรม		
	Mean	Std. Deviation	แปลความหมาย
กิจการมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	4.43	0.5987	มากที่สุด
กิจการดำเนินธุรกิจเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของประเทศโดยปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของกฎหมายและเป็นไปตามครรลองประเพณีธุรกิจทั่วไป	4.51	0.5550	มากที่สุด
กิจการส่งเสริมให้มีการจัดทำและทบทวนแผนงานการปฏิบัติอย่างชัดเจน	4.46	0.5779	มากที่สุด
กิจการดำเนินงานตรงไปตรงมาเพื่อประโยชน์ต่อกิจการ ขณะเดียวกันหากข้อผิดพลาดหรือปัญหาในการปฏิบัติงานสามารถซักถามข้อสงสัยได้	4.50	0.5793	มากที่สุด
รวม	4.48	0.3046	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 พบว่าการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ด้านความโปร่งใส ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.48$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุด คือ กิจการดำเนินธุรกิจเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความเจริญก้าวหน้าของประเทศโดยปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของกฎหมายและเป็นไปตามครรลองประเพณีธุรกิจทั่วไป อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อยที่สุด คือ กิจการมีการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความซื่อสัตย์

ด้านความซื่อสัตย์	การบริหารของธุรกิจโรงแรม		
	Mean	Std. Deviation	แปลความหมาย
กิจการให้ความเชื่อมั่นว่า ความรุ่งเรืองของกิจการอยู่ที่การยอมรับของลูกค้า	4.59	0.5213	มากที่สุด
กิจการมุ่งเน้นให้มีการบริการที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานและกำหนดราคาอย่างเหมาะสม	4.49	0.5032	มากที่สุด
กิจการมีความเชื่อมั่นว่าการซื่อสัตย์ต่อลูกค้าเป็นการสร้างความมั่นคงแข็งแรงให้แก่กิจการในระยะยาว	4.31	0.6395	มากที่สุด
กิจการมีความเชื่อมั่นว่าความมั่นคงของมนุษย์ชาติเกิดจากการแข่งขันที่เป็นธรรมและชอบธรรม	4.43	0.5510	มากที่สุด
รวม	4.46	0.2426	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 พบว่าการบริหารงานตามหลักปรัชญาของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ด้านความซื่อสัตย์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักปรัชญาของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุดคือ กิจการให้ความเชื่อมั่นว่า ความรุ่งเรืองของกิจการอยู่ที่การยอมรับของลูกค้า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักปรัชญาของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อยที่สุดคือ กิจการมีความเชื่อมั่นว่าการซื่อสัตย์ต่อลูกค้าเป็นการสร้างความมั่นคงแข็งแรงให้แก่กิจการในระยะยาว อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.31$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความยุติธรรม

ด้านความยุติธรรม	การบริหารของธุรกิจโรงแรม		
	Mean	Std. Deviation	แปลความหมาย
กิจการให้บริการและปฏิบัติต่อลูกค้าทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	4.50	0.5299	มากที่สุด
กิจการมุ่งเน้นการบริหารงานโดยยึดหลักตามข้อบังคับของกฎหมาย	4.46	0.6235	มากที่สุด
กิจการให้ความสำคัญโดยยึดหลักความเสมอภาคในการปฏิบัติงานภายในกิจการ	4.45	0.5768	มากที่สุด
รวม	4.47	0.3615	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่าการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ด้านความยุติธรรม ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุด คือ กิจการให้บริการและปฏิบัติต่อลูกค้าทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อยที่สุด คือ กิจการให้ความสำคัญโดยยึดหลักความเสมอภาคในการปฏิบัติงานภายในกิจการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความน่าเชื่อถือ

ด้านความน่าเชื่อถือ	การบริหารของธุรกิจโรงแรม		
	Mean	Std. Deviation	แปลความหมาย
กิจการมีผู้บริหารที่มีความโดดเด่นในด้านความรู้ ความสามารถ ความเป็นผู้นำ ความประพฤติ การวางตัว ปรัชญาการบริหาร และทัศนคติ	4.43	0.5987	มากที่สุด
กิจการปฏิบัติต่อคู่แข่งอย่างเสมอภาค ไม่ดูหมิ่นคู่แข่งชั้น และปฏิบัติต่อกันอย่างมีอาชีพ	4.47	0.5545	มากที่สุด
กิจการมีการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ ข้อบังคับและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ	4.54	0.5537	มากที่สุด
กิจการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการนำเสนอข้อมูลของธุรกิจ	4.45	0.5525	มากที่สุด
รวม	4.47	0.2763	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.12 พบว่าการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ด้านความน่าเชื่อถือ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุด คือ กิจการมีการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎเกณฑ์ข้อบังคับและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อยที่สุด คือกิจการมีผู้บริหารที่มีความโดดเด่นในด้านความรู้ ความสามารถ ความเป็นผู้นำ ความประพฤติ การวางตัว ปรัชญาการบริหารและทัศนคติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความเป็นอิสระ

ด้านความเป็นอิสระ	การบริหารของธุรกิจโรงแรม		
	Mean	Std. Devaition	แปลความหมาย
ผู้บริหารใช้ดุลพินิจในเรื่องกิจกรรมของกิจการได้อย่างชัดเจน	4.54	0.5537	มากที่สุด
กิจการให้ความสำคัญต่อการกำหนดสัดส่วนของฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.47	0.5292	มากที่สุด
ผู้บริหารมีความเป็นอิสระในการทำงานสามารถสร้างความน่าเชื่อถือแก่บุคคลภายนอกได้	4.34	0.6254	มากที่สุด
ผู้บริหารมีลักษณะภาวะผู้นำสามารถจูงใจบุคลากรในองค์กรได้	4.35	0.5597	มากที่สุด
รวม	4.43	0.3061	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.13 พบว่าการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ด้านความเป็นอิสระ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุด คือ ผู้บริหารใช้ดุลพินิจในเรื่องกิจกรรมของกิจการได้อย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อยที่สุด คือ ผู้บริหารมีความเป็นอิสระในการทำงานสามารถสร้างความน่าเชื่อถือแก่บุคคลภายนอกได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.34$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	การบริหารของธุรกิจโรงแรม		
	Mean	Std. Devaition	แปลความหมาย
กิจการมุ่งเน้นการนำเสนอบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน	4.62	0.5156	มากที่สุด
กิจการให้ความสำคัญในความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของลูกค้า	4.51	0.5032	มากที่สุด
กิจการเชื่อมั่นว่าการไม่สร้างปัญหาแก่สิ่งแวดล้อมมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของกิจการ	4.59	0.5213	มากที่สุด
กิจการตระหนักในความเป็นสมาชิกของสังคม กิจการจึงสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และมีมนุษยธรรมอย่างแท้จริง	4.57	0.5987	มากที่สุด
รวม	4.57	0.3033	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่าการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุด กิจการมุ่งเน้นการนำเสนอบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อยที่สุด คือ กิจการให้ความสำคัญในความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของลูกค้า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.15 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	0.194	2	0.097	1.422	0.248
	ภายในกลุ่ม	4.847	71	0.068		
	รวม	5.041	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.248 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (\square_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความโปร่งใส	ระหว่างกลุ่ม	0.018	2	0.009	0.092	0.912
	ภายในกลุ่ม	6.754	71	0.095		
	รวม	6.771	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.912 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (\square_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	0.398	2	0.199	3.630	0.032
	ภายในกลุ่ม	3.896	71	0.055		
	รวม	4.295	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ ด้านความซื่อสัตย์เป็นรายคู่

รูปแบบของธุรกิจ/ ด้านความซื่อสัตย์	\bar{x}	บริษัท	ห้างหุ้นส่วน	กิจการเจ้าของคนเดียว
		4.51	4.44	4.33
บริษัท	4.51	-	-	0.18378*
ห้างหุ้นส่วน	4.44	-	-	-
กิจการเจ้าของคนเดียว	4.33	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อทดสอบความแตกต่างการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ ด้านความซื่อสัตย์เป็นรายคู่ พบว่า รูปแบบของธุรกิจต่างๆที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ บริษัทที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลด้านความซื่อสัตย์มากกว่ากิจการเจ้าของคนเดียว

ตารางที่ 4.19 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความยุติธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.194	2	0.097	0.737	0.482
	ภายในกลุ่ม	9.344	71	0.132		
	รวม	9.538	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.482 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความน่าเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	0.045	2	0.023	0.290	0.749
	ภายในกลุ่ม	5.526	71	0.078		
	รวม	5.571	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.749 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความเป็นอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	0.074	2	0.037	0.387	0.681
	ภายในกลุ่ม	6.767	71	0.095		
	รวม	6.841	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.681 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของรูปแบบของธุรกิจที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.018	2	0.009	0.098	0.907
	ภายในกลุ่ม	6.698	71	0.094		
	รวม	6.716	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามรูปแบบของธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.907 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.210	3	0.070	1.014	0.392
	ภายในกลุ่ม	4.831	70	0.069		
	รวม	5.041	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.392 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความโปร่งใส	ระหว่างกลุ่ม	0.312	3	0.104	1.126	0.344
	ภายในกลุ่ม	6.459	70	0.092		
	รวม	6.771	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.344 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	0.122	3	0.041	0.683	0.566
	ภายในกลุ่ม	4.173	70	0.060		
	รวม	4.295	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.566 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความยุติธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.743	3	0.248	1.972	0.126
	ภายในกลุ่ม	8.794	70	0.126		
	รวม	9.538	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.126 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความน่าเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	0.190	3	0.063	0.824	0.485
	ภายในกลุ่ม	5.381	70	0.077		
	รวม	5.571	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.485 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความเป็นอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	0.358	3	0.119	1.288	0.285
	ภายในกลุ่ม	6.483	70	0.093		
	รวม	6.841	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.285 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.007	3	0.002	0.025	0.995
	ภายในกลุ่ม	6.709	70	0.096		
	รวม	6.716	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ มีค่า Sig.เท่ากับ 0.995 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (\square_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.020	3	0.007	0.095	0.963
	ภายในกลุ่ม	5.021	70	0.072		
	รวม	5.041	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.963 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (\square_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความโปร่งใส	ระหว่างกลุ่ม	0.428	3	0.143	1.575	0.203
	ภายในกลุ่ม	6.343	70	0.091		
	รวม	6.771	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส จำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.203 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	0.262	3	0.087	1.514	0.219
	ภายในกลุ่ม	4.033	70	0.058		
	รวม	4.295	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.219 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความยุติธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.577	3	0.192	1.503	0.221
	ภายในกลุ่ม	8.960	70	0.128		
	รวม	9.538	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม จำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.221 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความน่าเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	0.182	3	0.061	0.787	0.505
	ภายในกลุ่ม	5.389	70	0.077		
	รวม	5.571	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ จำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.505 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความเป็นอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	1.054	3	0.351	4.250	0.008
	ภายในกลุ่ม	5.787	70	0.083		
	รวม	6.841	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ จำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.536	3	0.179	2.024	0.118
	ภายในกลุ่ม	6.180	70	0.088		
	รวม	6.716	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามจำนวนเงินทุนจดทะเบียน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.118 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนหมุนเวียนที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	0.269	3	0.090	1.313	0.277
	ภายในกลุ่ม	4.773	70	0.069		
	รวม	5.041	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามจำนวนเงินทุนหมุนเวียน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.277 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนหมุนเวียนที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความโปร่งใส	ระหว่างกลุ่ม	0.169	3	0.056	0.597	0.619
	ภายในกลุ่ม	6.602	70	0.094		
	รวม	6.771	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส จำแนกตามจำนวนเงินทุนหมุนเวียน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.619 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนหมุนเวียนที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	0.135	3	0.045	0.760	0.521
	ภายในกลุ่ม	4.159	70	0.059		
	รวม	4.295	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามจำนวนเงินทุนหมุนเวียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.521 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนหมุนเวียนที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความยุติธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.567	3	0.189	1.476	0.229
	ภายในกลุ่ม	8.970	70	0.128		
	รวม	9.538	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม จำแนกตามจำนวนเงินทุนหมุนเวียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.229 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนหมุนเวียนที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความน่าเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	0.631	3	0.210	2.983	0.037
	ภายในกลุ่ม	4.940	70	0.071		
	รวม	5.571	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ จำแนกตามจำนวนเงินทุนหมุนเวียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.037 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนหมุนเวียนที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความเป็นอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	0.763	3	0.254	2.929	0.040
	ภายในกลุ่ม	6.078	70	0.087		
	รวม	6.841	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ จำแนกตามจำนวนเงินทุนหมุนเวียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.43 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนเงินทุนหมุนเวียนที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.140	3	0.047	0.496	0.686
	ภายในกลุ่ม	6.576	70	0.094		
	รวม	6.716	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามจำนวนเงินทุนหมุนเวียน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.686 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (\square_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนห้องที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.118	2	0.059	0.848	0.433
	ภายในกลุ่ม	4.924	71	0.069		
	รวม	5.041	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามจำนวนห้อง มีค่า Sig.เท่ากับ 0.433 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (\square_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนห้องที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความโปร่งใส	ระหว่างกลุ่ม	0.209	2	0.104	1.130	0.329
	ภายในกลุ่ม	6.562	71	0.092		
	รวม	6.771	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส จำแนกตามจำนวนห้อง มีค่า Sig.เท่ากับ 0.329 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนห้องที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	0.127	2	0.063	1.081	0.345
	ภายในกลุ่ม	4.168	71	0.059		
	รวม	4.295	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามจำนวนห้อง มีค่า Sig.เท่ากับ 0.345 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนห้องที่แตกต่างกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความยุติธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.937	2	0.469	3.869	0.025
	ภายในกลุ่ม	8.600	71	0.121		
	รวม	9.538	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม จำแนกตามจำนวนห้อง มีค่า Sig.เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล จำแนกตามจำนวนห้อง ด้านความยุติธรรมเป็นรายคู่

จำนวนห้อง/ด้าน		ต่ำกว่า 100 ห้อง	100 – 300 ห้อง	มากกว่า 300 ห้อง
ความยุติธรรม	$\bar{\mu}$	4.60	4.35	4.54
ต่ำกว่า 100 ห้อง	4.60	-	0.25079*	-
100 – 300 ห้อง	4.35	-	-	-
มากกว่า 300 ห้อง	4.54	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.48 เมื่อทดสอบความแตกต่างการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล จำแนกตามจำนวนห้อง ด้านความยุติธรรมเป็นรายคู่ พบว่า จำนวนห้องต่างๆที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ ต่ำกว่า 100 ห้องมีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลด้านความยุติธรรมมากกว่า 100 – 300 ห้อง

ตารางที่ 4.49 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนห้องที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความน่าเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	0.402	2	0.201	2.758	0.070
	ภายในกลุ่ม	5.169	71	0.073		
	รวม	5.571	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ จำแนกตามจำนวนห้อง มีค่า Sig.เท่ากับ 0.070 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.50 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนห้องที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระโดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความเป็นอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	0.295	2	0.148	1.601	0.209
	ภายในกลุ่ม	6.546	71	0.092		
	รวม	6.841	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ จำแนกตามจำนวนห้อง มีค่า Sig.เท่ากับ 0.209 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนห้องที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.045	2	0.022	0.238	0.789
	ภายในกลุ่ม	6.671	71	0.094		
	รวม	6.716	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามจำนวนห้อง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.789 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.52 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.125	3	0.042	0.592	0.622
	ภายในกลุ่ม	4.917	70	0.070		
	รวม	5.041	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามจำนวนพนักงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.622 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใสโดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความโปร่งใส	ระหว่างกลุ่ม	0.400	3	0.133	1.466	0.231
	ภายในกลุ่ม	6.371	70	0.091		
	รวม	6.771	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใส จำแนกตามจำนวนพนักงาน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.231 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.54 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์โดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	0.152	3	0.051	0.858	0.467
	ภายในกลุ่ม	4.142	70	0.059		
	รวม	4.295	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ จำแนกตามจำนวนพนักงาน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.467 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรมโดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความยุติธรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.139	3	0.046	0.344	0.794
	ภายในกลุ่ม	9.399	70	0.134		
	รวม	9.538	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรม จำแนกตามจำนวนพนักงาน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.794 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.56 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือโดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความน่าเชื่อถือ	ระหว่างกลุ่ม	0.231	3	0.077	1.010	0.394
	ภายในกลุ่ม	5.340	70	0.076		
	รวม	5.571	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือ จำแนกตามจำนวนพนักงาน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.394 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.57 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระโดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความเป็นอิสระ	ระหว่างกลุ่ม	0.295	3	0.098	1.051	0.375
	ภายในกลุ่ม	6.546	70	0.094		
	รวม	6.841	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระ จำแนกตามจำนวนพนักงาน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.375 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความเป็นอิสระไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.58 แสดงผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันกับการบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยใช้วิธี f – test

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.327	3	0.109	1.193	0.319
	ภายในกลุ่ม	6.390	70	0.091		
	รวม	6.716	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์

การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามจำนวนพนักงาน มีค่า Sig.เท่ากับ 0.319 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (α_0) การบริหารตามหลักบรรษัทภิบาล ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

สรุปผลการวิจัย

การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ โดยเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 74 โรงแรม สามารถสรุปผลการวิเคราะห์และอธิบายดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 74 โรงแรม ส่วนใหญ่รูปแบบของธุรกิจเป็นบริษัท จำนวน 42 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 56.80 มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 5-10 ปี มากที่สุด จำนวน 31 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 41.90 มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียน 100-150 ล้านบาท มากที่สุด จำนวน 26 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 35.10 มีจำนวนเงินทุนหมุนเวียน 150-200 ล้านบาท มากที่สุด จำนวน 21 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 28.40 มีจำนวนห้อง 100-300 ห้อง มากที่สุด จำนวน 35 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 47.30 มีจำนวนพนักงาน 10-50 คน มากที่สุด จำนวน 25 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 33.80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลด้านความรับผิดชอบ ด้านความโปร่งใส ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความเป็นอิสระ และด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

จากผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.49$) พิจารณาเป็นรายหัวข้อ พบว่า การบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุด คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) รองลงมาได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.52$) ด้านความโปร่งใส อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.48$) ด้านความน่าเชื่อถือ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ด้านความยุติธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ และที่น้อยที่สุด คือ ด้านความเป็นอิสระ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$)

ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) ประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่สูงที่สุดคือการมุ่งเน้นการนำเสนอบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$) และประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อย

ที่สุด คือ กิจการให้ความสำคัญในความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของลูกค้า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{c} = 4.51$)

ตอนที่ 3 ผลของการเปรียบเทียบความแตกต่างข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจและการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่

1. กลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลของธุรกิจที่ที่แตกต่างกัน มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่โดยรวมแต่ละด้าน ได้แก่

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบของธุรกิจที่ที่แตกต่างกัน

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.248 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.912 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.032 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.482 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.749 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความเป็นอิสระไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.681 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.907 ซึ่งมากกว่า 0.05

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.392 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.344 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.566 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.126 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.485 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความเป็นอิสระไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.285 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.995 ซึ่งมากกว่า 0.05

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเงินทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.963 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.789 ซึ่งมากกว่า 0.05

1.6 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.622 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความโปร่งใสไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.231 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.467 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความยุติธรรมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.794 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความน่าเชื่อถือไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.394 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความเป็นอิสระไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.375 ซึ่งมากกว่า 0.05

มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า Sig.= 0.319 ซึ่งมากกว่า 0.05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภอนาง จังหวัดกระบี่ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความโปร่งใส ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความเป็นอิสระ และด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

ประเด็นสำคัญที่ได้พบจากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำมาอภิปรายสรุปข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยมีการนำเอาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุนหรือข้อแย้งได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของธุรกิจเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมพบว่า ที่น้อยที่สุด คือ ด้านความเป็นอิสระ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$) ในประเด็นที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภอนาง จังหวัดกระบี่ ที่น้อยที่สุด คือ ผู้บริหารมีความเป็นอิสระในการทำงานสามารถสร้างความน่าเชื่อถือแก่บุคคลภายนอกได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.34$) แสดงให้เห็นว่า ด้านความเป็นอิสระของบุคคล มีเสรีภาพทางด้านการคิดและการกระทำโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย แต่ในแต่ละธุรกิจก็มีกฎระเบียบที่ทุกคนต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด จึงทำให้ขัดต่อเสรีภาพทางด้านการคิดและการกระทำ ซึ่งส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลมีความคิดเห็นในด้านความเป็นอิสระน้อยที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์รูปแบบของธุรกิจต่างๆที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกัน ได้แก่ บริษัทที่มีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลด้านความซื่อสัตย์มากกว่ากิจการเจ้าของคนเดียว เนื่องจาก บริษัทที่มีผู้มีส่วนได้เสียมากกว่ากิจการเจ้าของคนเดียว ซึ่งส่งผลต่อการร่วมกันตัดสินใจและตรวจสอบ เพื่อลดการทุจริตภายในธุรกิจ แล้วทำให้เห็นว่าบริษัทมีมาตรฐานมากกว่ากิจการเจ้าของคนเดียวที่ไม่มีผู้มีส่วนได้เสียมาช่วยตัดสินใจและตรวจสอบ ซึ่งมีโอกาสทุจริตมากกว่า

3. ผลการวิเคราะห์จำนวนห้องที่แตกต่างกันส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลแตกต่างกัน ได้แก่ ต่ำกว่า 100 ห้องมีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลด้านความยุติธรรมมากกว่า 100 – 300

ห้อง เนื่องจากการปฏิบัติต่อลูกค้าของโรงแรมที่มีจำนวนห้องต่ำกว่า 100 ห้องอย่างเท่าเทียมกันและทั่วถึงกว่าโรงแรมที่มีจำนวนห้อง 100 – 300 ห้อง ไม่ว่าจะในด้านการบริการและการใส่ใจดูแลลูกค้าไม่เท่าเทียมกันไปด้วย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจโรงแรมในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ พบว่า ในส่วนของผู้วิจัยเห็นว่าการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลของธุรกิจในด้านความซื่อสัตย์และความยุติธรรม ส่งผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกับข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจในเรื่องของรูปแบบของธุรกิจและจำนวนห้องพัก จำทำให้เห็นว่าไม่ว่าธุรกิจรูปแบบใดก็ควรสนับสนุนให้สร้างจิตสำนึกในด้านความซื่อสัตย์ภายในธุรกิจ เพื่อลดการทุจริตภายในองค์กร และปลูกฝังให้พนักงานมีใจรักการบริการต่อลูกค้าอย่างเท่าเทียมกันไม่ว่าห้องพักจะเป็นระดับไหน

ข้อเสนอแนะที่ใช้ในจากการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาเฉพาะโรงแรมในในหาดอ่าวนาง อำเภ่อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ ใน การศึกษางานวิจัยครั้งต่อไปควรเปลี่ยนเป็นธุรกิจอื่นที่สามารถนำการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาลมาใช้ได้อย่างครอบคลุม
2. การศึกษาครั้งต่อไปแนะนำให้ทำวิจัยในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น ซึ่งทำให้ผลการวิจัยออกมาถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรกนก ทิพรส และ ปฟฤกษ์ อุตสาหะวานิชกิจ. (2547). *บรรษัทภิบาลในประเทศไทย : การสำรวจบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกียรติศักดิ์ จิรธีรนาถ. (2542). *บรรษัทภิบาล : วิถีแห่งการนำองค์กรสู่ความรุ่งเรือง*. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- จารุวรรณ กองแก้ว. (2556). *รูปแบบการออมและการลงทุนของพนักงานภาคเอกชนในเขตเทศบาล จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะบริหารธุรกิจ.
- นันทะยา พรหมทอง. (2551). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะบรรษัทภิบาลกับผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, คณะบริหารธุรกิจ.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2556). *จริยธรรมทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ลกรุ๊ป
- พระราชบัญญัติโรงแรม. (2547). *ความหมายและลักษณะของโรงแรม*. กรุงเทพฯ.
- วีรณัฐ แก้วนำมา. (2557). *หลักธรรมาภิบาลและการสื่อสารภายในองค์กรที่มีผลต่อภาพลักษณ์ตามทัศนะของพนักงานธุรกิจโรงแรม จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, คณะบริหารธุรกิจ.
- เสาวณี ฉิมพาลี. (2557). *ความคิดเห็นของพนักงานต่อการปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาลของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) : กรณีศึกษาส่วนบริการลูกค้าจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะรัฐประศาสนศาสตร์.
- ลักษณะงานของโรงแรม. (2549). *ลักษณะงานของโรงแรม*. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- แหวดดาว จงกลณี และคณะ. *แนวทางการจัดอบรมพนักงานโรงแรม: ศึกษากรณีโรงแรมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ศรศักดิ์ ชูดำ. (2559). *บรรษัทภิบาลในบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)*. ดุษฎีนิพนธ์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะรัฐประศาสนศาสตร์.
- สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว. (2545). *ความหมายและลักษณะของโรงแรม*. กรุงเทพฯ.
- สมคิด บางโม. (2554). *จริยธรรมทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ.
- อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง. (2546). *จริยธรรมทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.